

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **prap. J. M.**, narozený X,
bytem X,

proti
žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje**,
sídlem Lidické náměstí 899/9, 401 79 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2018, č. j. KRPU-187743-19/ČJ-2018-0400KR-PK,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2018, č. j. KRPU-187743-19/ČJ-2018-0400KR-PK, jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro vnější službu ze dne 6. 8. 2018, č. KR-307/2018, tak, že po provedené změně zní dotčená část výroku takto: „...ze spáchání kázeňského přestupku, jehož se dopustil tím, že dne 26. 4. 2018 v době od 23:19 do 23:55 hod. a následně dne 27. 4. 2018 v době od 2:19 do 3.30 hod. a v době od 4:00 do 5:16 hod. neplnil výkon služby v rozsahu stanoveném denní instruktáží č. 704454/2018, neboť se nacházel na obratišti pro údržbu dálnice, vedle hraničního mostu u 92 km dálnice D-8 (Petrovice – Krásný Les) a jako velitel hlídky dne 26. 4. 2018 až 27. 4. 2018 nepoznamenal do „Hlídkového listu“ změnu plnění stanovených úkolů, neusměrňoval činnost hlídky, důsledně nedbal na odstranění všech nedostatků v jejím jednání a nedohlížel na plnění úkolů stanovených v instruktáži č. 704454/2018.“ Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí žalovaným potvrzeno. Rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro vnější službu přitom byl žalobce uznán vinným za spáchání kázeňského přestupku, jehož se dopustil právě výše popsáním jednáním, když neplnil výkon služby v rozsahu stanoveném denní instruktáží č. 704454/2018, a tím porušil čl. 7 odst. 2, čl. 12 odst. 1 písm. c), d) a g) a čl. 14 odst. 1 závazného pokynu policejního prezidenta č. 160/2009, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Tím tedy žalobce dle odkazovaného rozhodnutí nejméně ve formě nepřímého úmyslu porušil základní povinnosti příslušníka podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2003 Sb.“), v návaznosti na § 46 odst. 1 téhož zákona, a naplnil tak znaky skutkové podstaty kázeňského přestupku podle § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. porušením služební kázně. Na tomto základě byl poté žalobci uložen dle § 51 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb. kázeňský trest, a to snížení základního tarifu o 15 % na dobu tří měsíců. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

1. Žalobce v podané žalobě předně zrekapituloval dosavadní průběh dané věci, jakož i výrok napadeného rozhodnutí. Následně upozornil na obsah denní instruktáže č. 704454/2018, přičemž zdůraznil, že si převzal výstroj, výzbroj, zkontroloval tiskopisy, seznámil se s eSIAŘ, IS Událost a ETR, převzal instruktáž a přesunul se s kolegou do úseku. Instruktáž si žalobce převzal konkrétně v tištěné podobě od dozorčího útvaru a zároveň se s ní seznámil i v elektronické podobě. Dále žalobce popsal aktuální a trvalé úkoly, které měla hlídka plnit a současně zmínil i stanovené kontrolní body pro určitá časová údobí.
2. Žalobce poté namítl, že úkoly dané předmětnou instruktáží vykonával, když pro dobu, ve které podle napadeného rozhodnutí neplnil služební povinnosti, nebylo v této instruktáži stanoveno na jakém konkrétním úseku dálnice a po jakou dobu se zde má hlídka pohybovat, či jaký konkrétní úkon má provádět. Souhrn všech aktuálních a trvalých úkolů uvedených v dotčené instruktáži přitom měla hlídka vykonávat v průběhu celé noční služby, a to v nepravidelných a přesně nespecifikovaných intervalech (vyjma stanovených kontrolních bodů).
3. Žalovaný podle žalobce ve věci vycházel z jediného důkazního prostředku – záznamu z GPS modulu, který je součástí radiostanice a jehož provoz závisí právě na funkčnosti této radiostanice. V úseku, kde se měl žalobce dopustit nesplnění služebních povinností, přitom dle jeho názoru radiostanice není funkční z důvodu ztráty signálu, a tudíž není funkční ani Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

modul GPS. Žalobce k tomu poukázal na vyjádření odborného pracovníka odboru informačních technologií Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje (konkrétně ke způsobu činnosti radiostanice a související GPS) a také na audiovizuální záznam, který sám pořídil v dotčeném úseku, jenž dle jeho tvrzení dokládá, jak se radiostanice před výjezdem z obratiště pro údržbu až po samotné těleso dálnice (tj. na úseku dlouhém cca 500 m) chová. Žalovaný však předmětným audiovizuálním záznamem neprovedl dokazování ve věci, s čímž tedy žalobce nesouhlasil.

4. Žalobce dále poukázal na to, že se z vyjádření odborného pracovníka odboru informačních technologií Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje podává, že se služební vozidlo v obou časových intervalech nacházelo na blíže neurčeném místě v okolí dálnice, nebo přímo na dálnici D8 mezi státní hranicí na 92 km do 91,5 km a že na místo, kde radiostanice po přerušení znovu odeslala polohu, se vozidlo mohlo v uvedené časy pouze přesunout z jiné pozice, kde nebyl radiový signál. Z toho žalobce dovozuje, že závěr žalovaného o neplnění služebních povinností v daná údobí, je ničím nepodložená spekulace.
5. Dále žalobce zmínil, že žalovaný poukázal na fotografie, na nichž je zachycen úsek obratiště za protihlukovou stěnou, avšak zde není vyobrazen kilometrovník, ani jiná informace o tom, kde byly dané fotografie pořízeny, ani kde mělo služební vozidlo stát.
6. Zároveň žalobce upozornil na to, že místo dotčeného obratiště je v kartě úseků dálničního oddělení označeno jako kontrolní bod a státní služebních vozidel je tedy na tomto místě přípustné. Kontrolu rizikových objektů lze pak dle žalobce řádně provádět pouze pěšky, a proto je třeba služební vozidlo odstavit na bezpečném místě, za což dané obratiště považuje. Ostatně, žalobce si není vědom toho, že by v minulosti byli policisté kázeňsky trestáni za odstavení služebního vozidla v tomto místě.
7. Žalobce poté uvedl, že kontrola rizikových objektů je v úkolech denní instruktáže, přičemž zde není stanoveno, po jakou dobu má hlídka kontrolu vykonávat, ani v jakém časovém úseku. Podotknul také, že k většině krádeží dochází v noční době, a proto je tato kontrola prováděna převážně v noci.
8. Závěrem žalobce zmínil, že obdobné jednání ostatních policistů bylo vedoucím oddělení řešeno pohovorem a výtkou. Žalobci se pak jednání vedoucího oddělení jevilo jako šikanózní.
9. Na základě výše popsaného měl tedy žalobce za to, že byl uznán vinným z nadepsaného jednání neoprávněně, přičemž napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když nebyly řádně vypořádány ani jeho odvolací námitky. Dle žalobce také nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, a tudíž správní orgány nemohly dospět k závěru o jeho vině po právu, resp. k závěrům týkajícím se uložené sankce.

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Následně poukázal na text instruktáže č. 704454/2018, konkrétně na položku časový plán, z níž je dle jeho názoru zřejmé, že výkon služby má být prováděn průběžně a plynule v daném kilometrovém rozsahu D8 tak, aby hlídka plnila zejména aktuální úkoly a trvalé úkony uložené v instruktáži v rámci celého svěřeného úseku. Je přitom na veliteli hlídky, aby výkon služby koordinoval a rozvrhl tak, aby byl schopen v rámci celého svěřeného úseku pro výkon služby zajistil plnění požadovaných úkolů. Dle žalovaného pak bylo ve věci prokázáno, že žalobce jako velitel vozidla „X“ celkem 3 hod. a 2 min. neplnil úkoly

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stanovené mu v instruktaži, přičemž minimálně 1 hod. a 28 min. umožnil odstavení služebního vozidla na obratišti dálnice D8 na 92 km v místě, které je pod úrovní dálnice, čímž hlídka nemohla provádět aktivní a viditelný dohled nad BESIP (tj. bezpečností silničního provozu).

11. Podle žalovaného bylo potvrzeno výpisem GPS, že předmětné služební vozidlo v pravidelných intervalech odesílalo polohu z jednoho místa, tj. před výjezdem na dálnici D8 z obratiště pro údržbu směr Praha, a to v čase od 2:19 hod. do 3:12 hod. dne 27. 4. 2018. V ostatních časech je známa poloha před pravděpodobnou ztrátou radiového signálu a v momentě jeho opětovného zachycení. Služební vozidlo se však rozhodně nepohybovalo po dálnici D8 mezi 91 km a 92 km, resp. nebylo v pohybu a bylo odstaveno. V prvním případě dne 26. 4. 2018 v čase 23:20 hod. až 23:55 hod. (tj. pod dobu 35 min.) bylo dané služební vozidlo odstaveno v místě pod úrovní dálnice a za protihlukovou stěnou, kde není žádný výhled na těleso dálnice. V druhém případě dne 27. 4. 2018 v čase 2:19 hod. až 3:12 hod. (tj. po dobu 53 min.) bylo toto vozidlo opět odstaveno za protihlukovou stěnou pod úrovní dálnice, odkud není výhled na její těleso. Ve 3.12 hod. pak v místě odstaveného vozidla došlo ke ztrátě signálu, který byl obnoven cca 500 m od původního odstavení vozidla, a to na tělesu dálnice při pohybu hlídky v čase 5:21 hod. Dle výpisu z IS Maják bylo služební vozidlo v čase 5.16 hod. zařazeno do akce – k řešení dopravní nehody.
12. Žalovaný dále upozornil, že v instruktaži č. 704454/2018 byly v položce „kontrolní body“ jasně vymezeny časy kdy a kde se má hlídka nacházet ve svěřeném úseku, aby bylo možno provést kontrolu výkonu služby nadřízeným. Z předmětné instruktaže je poté zřejmé, že hlídka v inkriminovaných časech neměla plánovaný žádné kontrolní body. Žalovaný současně přisvědčil žalobci v tom, že kontrola rizikových objektů je též v úkolech denní instruktaže (pod položkou trvalé úkoly), nicméně odvolávat se na to, že jednu čtvrtinu své služby žalobce strávil výkonem této činnosti, je pro žalovaného neakceptovatelné. Plnění měly být totiž všechny úkoly uvedené v dotčené instruktaži, a to po celém svěřeném úseku, což žalobce dle hodnocení žalovaného neplnil.
13. Následně žalovaný zdůraznil, že odpovědnosti za vlastní kázeňský přestupek se nelze zprostit odkazem na protiprávní jednání ostatních příslušníků policie. Každé porušení služební kázně je totiž třeba posuzovat individuálně a nepausalizovat jednotlivá provinění. Námitku žalobce o šikaně jeho osoby ze strany vedoucího oddělení dálniční policie žalovaný hodnotí jako ničím nepodložené tvrzení. Ze spisového materiálu nebyl zjištěn žádný podklad a ani ze strany žalobce nebylo nijak doloženo, že by ze strany vedoucího oddělení docházelo k šikaně žalobce.
14. Dle žalovaného pak napadené rozhodnutí netrpí žádnou vadou, neboť bylo vydáno v souladu s právními předpisy. K audiovizuálnímu záznamu předloženému žalobcem zároveň žalovaný uvedl, že tento nemá vliv na skutkovou podstatu projednávaného kázeňského přestupku, neboť žádným způsobem přímo neobjasňuje ani nevyvrací zjištěné skutečnosti.

Ústní jednání soudu

15. Při jednání soudu dne 27. 9. 2022 žalobce setrval na podané žalobě, přičemž popsal průběh daného kázeňského řízení, jakož i jeho celkové služby u Policie České republiky (resp. zmínil poměry u Policie České republiky). Nad rámec žalobních tvrzení pak namítl podjatost poradní komise žalovaného a způsob vedení daného řízení. Dále uvedl, že uloženou sankci považuje za nepřiměřenou, a to zejména v kontextu trestání jiných Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

policistů. Dle svého vyjádření žalobce prováděl dohled nad BESIP na dálnici D8 ve smyslu předmětné instruktáže. Upozornil též na nevhodné chování vedoucího dálničního oddělení vůči jeho osobě.

16. Při tomtéž jednání pověřená pracovnice žalovaného odkázala na dosavadní vyjádření ve věci a navrhla žalobu zamítnout.

Posouzení věci soudem

17. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během šedesátidenní lhůty od právní moci napadeného rozhodnutí ve smyslu § 196 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
18. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud směrem k žalobci připomíná, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle které *„[r]ozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“* Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které žalobce uplatnil v žalobě nebo během šedesátidenní lhůty od právní moci napadeného rozhodnutí ve smyslu § 196 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., přičemž napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 21. 12. 2018. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k těm žalobním bodům, které žalobce nově vznesl při jednání soudu dne 27. 9. 2022, neboť tak učinil až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která je podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nejzazším limitem i pro případné rozšíření žaloby o další žalobní body. Soud se proto nemohl zabývat opožděnými námitkami stran podjatosti poradní komise žalovaného a způsobu vedení daného řízení a rovněž tak nepřiměřeností uložené sankce.
20. Nejprve se soud v projednávané věci zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval obecně v tom, že napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečné zdůvodnění skutkových a právních závěrů, přičemž jeho odvolací námitky nebyly žalovaným řádně vypořádány.
21. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu platí, že se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

22. S odkazem na citované ustanovení správního řádu soud konstatuje, že z odůvodnění rozhodnutí musí být vždy zřejmé, z jakých skutkových zjištění správní orgán ve vztahu k jím vyhlášenému výroku vycházel a na základě jakého právního názoru k závěrům o něm dospěl. Správní rozhodnutí, které takovouto skutkovou a právní úvahu neobsahuje, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nemůže plnit svou základní funkci, tedy osvětlit účastníkům řízení, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v jeho výroku (srov. např. rozsudky ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005-298, ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47, nebo ze dne 17. 9. 2003, č. j. 5 A 156/2002-25). Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, nelze-li v něm zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je tedy vyhrazeno pouze těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.
23. V souvislosti s předmětnou námitkou soud také poznamenává, že správní řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu představuje jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 51/2006-65). Jako jeden celek jsou tak vnímána všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29). Jak ostatně Nejvyšší správní soud konstatoval formou právní věty ve svém rozsudku ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25: *„Úkolem odvolacího, resp. rozkladového orgánu, je zejména reagovat na odvolací, resp. rozkladové námitky (§ 89 odst. 2 věta druhá správního řádu z roku 2004). Z hlediska ekonomie řízení není vyloučeno, aby odvolací orgán argumentaci správního orgánu prvního stupně pouze doplnil. Při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí je třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů celek.“*
24. Vycházejí ze shora uvedeného je pak ve věci nutno uvést, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakých skutkových zjištění žalovaný ve vztahu k jím vyhlášenému výroku vycházel a na základě jakého právního názoru k závěrům o něm dospěl. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se též srozumitelným způsobem podává, které odvolací námitky považoval žalovaný za důvodné (ostatně tyto vedly i ke změně prvostupňového rozhodnutí), a které naproti tomu za nedůvodné, přičemž i v této části žalovaný vyložil svá hodnocení, proč považoval určité námitky žalobce za liché. Ve vztahu k blíže nespecifikované námitce stran nevypořádání odvolacích námitek žalobce (pozn. soudu - žalobce nijak neupřesnil, která z odvolacích námitek neměla být žalovaným vypořádána) tudíž soud shledal, že takovýmto deficitem napadené rozhodnutí netrpí. K tomu lze poukázat zejména na str. 9 až 14 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný odvolací argumentací žalobce výslovně zabýval. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je přitom seznatelné na základě jakých skutečností (resp. zjištění) bylo konstatováno porušení služební kázně ze strany žalobce, jakož i právní kvalifikace jeho jednání.
25. Jinými slovy, v řešené věci lze z hlediska přezkoumatelnosti vysledovat úsudek žalovaného, který v napadeném rozhodnutí srozumitelně zdůvodnil, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních skutečností a ustanovení zákona daný případ řešil. Ostatně žalobce spíše než s absencí úvah žalovaného ve smyslu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nesouhlasí právě s jeho vlastními závěry.

Žalobce tedy zjevně polemizuje s konkrétními závěry žalovaného ve věci, což však samo o sobě také svědčí o přezkoumatelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí.

26. Namítanou vadou nepřezkoumatelnosti proto napadené rozhodnutí dle hodnocení soudu netrpí. K tomu je příležitým připomenout též fakt, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak (podrobně) by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje napadené rozhodnutí přezkoumat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, nebo ze dne 14. 1. 2022, č. j. 4 Azs 42/2020-49).
27. Následně soud přistoupil k posouzení již shora rekapitulovaného komplexu žalobních námitek týkajících se nesprávnosti závěru o tom, že žalobce spáchal předmětný kázeňský přestupek. Zároveň soud uvádí, že žalobce je povinen jím spatřované důvody nezákonnosti žalovaného rozhodnutí správního orgánu v žalobě explicitně uvést a vymezit tím soudu rozsah kontroly správního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005-74, nebo ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012-22). Soud je následně takovýmto vymezením žalobních bodů vázán, přičemž rozhodnutí nemůže (až na výjimky) přezkoumat z důvodů, které nebyly uplatněny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Afs 216/2006-63). Jestliže žalobní bod nadepsaným požadavkům vyhovuje, je projednání způsobilý v té míře obecnosti, v níž je formulován (popř. v průběhu řízení dále doplněn). Právě v tomto světle tedy zdejší soud přistoupil k vypořádání žalobcem uplatněných námitek ve věci.
28. Podle § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. je kázeňským přestupkem zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku. Za takové jednání se považuje i dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonu služby uvedené v závěru služebního hodnocení.
29. Dle § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. je příslušník povinen dodržovat služební kázeň.
30. Dle § 46 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. služební kázeň spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů.
31. Podle čl. 12 odst. 1 písm. c), d) a g) závazného pokynu policejního prezidenta č. 160/2009 velitel hlídky zejména rozhoduje v odůvodněných případech o změnách trasy nebo stanoviště a o změnách v plnění stanovených úkolů; jakmile to situace dovolí, změnu zaznamenaná v hlídkovém listu a oznámí ji vysílajícímu, je-li přítomen na pracovišti nebo operačnímu středisku policie, usměrňuje činnost hlídky a důsledně dbá na odstranění všech nedostatků v jejím jednání a výstroji, dohlíží na plnění úkolů stanovených v instruktaži. Dle čl. 14 téhož závazného pokynu hlídka provádí dohled na silniční provoz v určeném úseku a v rozsahu stanoveném denní instruktaží.
32. Pokud žalobce předně uvedl, že úkoly dané instruktaží č. 704454/2018 v dotčených údobích vykonával, soud úvodem svého hodnocení poukazuje právě na její obsah. Z dané instruktaže se podává, že služba žalobce jako velitele hlídky probíhala ode dne 26. 4. 2018 (19:00 hod.) do 27. 4. 2018 (7:30 hod.) ve služebním vozidle pod volacím znakem „X“, a to s časovým plánem *„19:00 - 19:30 hod. převzetí služby, kontrola výstroje a výzbroje, doplnění tiskopisů a potřebného materiálu do služebního vozidla, seznámení se s předpisy v eSIAŘ, IS Událost a ETR, přesun do úseku; 19:30 hod. - 6:45 hod. provádějte kontrolu D8 km 48 až km 92,2 a zpět + I/63, dále provádějte kontrolu odpočívek ČSPHM MOL, dále*

věnujte zvýšenou pozornost nesprávnému parkování (odstavování) kamionů; 6:45 - 7:30 hod. údržba přiděleného služebního vozidla, zápis do evidencí DO (KEP, ETŘ), předání služby“. Kontrolní body byly současně stanoveny „21:00 - 21:30 hod. D8, km 80 až km 92,2 a zpět; 0:00 - 0:30 hod. D8, km 78, BČS MOL - směr Praha; 1:00 - 1:30 hod. D8, km 78, BČS MOL - směr SRN“. Aktuální úkoly byly stanoveny, tak, že je třeba v souvislosti s teroristickými útoky, kdy bylo vyhlášeno ohrožení terorismem 1. stupně, hlásit poznatky na operační středisko. Dále provést kontrolu v instrukci specifikovaných vozidel a jejich osádek - mj. v souvislosti s vloupáním do kamionových souprav. Taktéž bylo třeba věnovat pozornost nesprávnému způsobu jízdy, dodržování zákazu předjíždění pro řidiče nákladních vozidel, zákazu zastavení vozidel na dálnici mimo místa určená a provádět aktivní, viditelný dohled nad BESIP. Trvalými úkoly dle instrukce současně bylo dohlížet nad BESIP, kontrolovat stav komunikací, dopravního značení a zařízení, plnit ostatní úkoly dle zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii České republiky“); řídit se závazným pokynem policejního prezidenta č. 160/2009; provádět základní kontrolu dle čl. 17 závazného pokynu policejního prezidenta č. 160/2009, zaměřit se na bezplatné užití zpoplatnění dálnice a parkování; důsledná kontrola dopravních prostředků, přepravovaných osob, zavazadlových a nákladových prostor; zaměřit se na výskyt nelegálních migrantů; zpracování nápadu DN a TČ, zpracování spisů napadlých při DN a TČ, zpracování dožadání; kontrola rizikových objektů, fotodokumentace poškození, sepis ÚZ v ETŘ.

33. V návaznosti na shora popsané je poté nutno upozornit na záznam o pohybu služebního vozidla „X“ (tj. mapové podklady signálu GPS) pro rozhodná období. Z tohoto podkladu je jednoznačně seznatelné, že dané služební vozidlo v prvním případě dne 26. 4. 2018 v čase 23:19 hod. sjíždí na obřítiště pro údržbu na 92 km dálnice D8, kde je následně v čase 23:20 hod. až 23:55 hod. (tj. pod dobu 35 min.) odstaveno, v místě pod úrovní dálnice a za protihlukovou stěnou, jak je patrné srovnáním mapy GPS signálu předmětného vozidla a leteckých map obřítiště vozidel údržby na 92 km dálnice D8, jakož i z porízené fotodokumentace tohoto obřítiště (pozn. soudu - byť lze vytknout, že v případě fotodokumentace chybí popisy jednotlivých fotografií, z obsahu správního spisu je zřejmé, že tyto zachycují, stejně jako veškeré mapové podklady vázící se k posuzované době, právě nadepsané obřítiště na 92 km dálnice D8). Jak tedy plyne z nadepsaných podkladů, hlídka v místě ztráty signálu GPS v čase 23:20 hod. a jeho opětovného zachycení v čase 23:55 hod. nemohla mít výhled na těleso dálnice, neboť se nenacházela na samotném vyústění z tohoto obřítiště, tedy již v úrovni dálničního tělesa, ale před poslední (levotočivou) zatáčkou vedoucí k tomuto vyústění. V druhém případě dne 27. 4. 2018 bylo služební vozidlo „X“ v čase 2:19 hod. až 3:12 hod. (tj. po dobu 53 min.) znovu odstaveno za protihlukovou stěnou pod úrovní dálnice, kdy lze opětovně poukázat na porovnání mapy GPS signálu předmětného vozidla, leteckých map obřítiště vozidel údržby na 92 km dálnice D8 a fotodokumentace tohoto obřítiště. V čase 3:12 hod. poté v místě dosud odstaveného vozidla došlo ke ztrátě signálu GPS, který byl obnoven až při pohybu hlídky v čase 5:21 hod. na tělesu dálnice D8 na 91,5 km v místě přemostění silnice č. 2488. Dle výpisu z IS Maják přitom bylo zjištěno vyslání služebního vozidla „X“ v čase 5:16 hod. k řešení dopravní nehody.
34. K tomu je dále třeba upozornit na vyjádření odboru informačních a komunikačních technologií Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 6. 11. 2018, v němž se mj. uvádí, že pokud radiostanice ve služebním vozidle „X“ ztratí signál, je znemožněno GPS modulu odesílat informace o poloze do systému. Dále se zde konstatuje, že „na základě

výpisu GPS ze systému JITKA lze jednoznačně potvrdit, že uvedené služební vozidlo prokazatelně v pravidelných intervalech odesílalo polohu z jednoho místa, tj. před výjezdem na dálnici D8 z obřetě pro údržbu směr Praha, a to v čase 2:19 hod. do 3:12 hod. dne 27. 4. 2018. V ostatních inkriminovaných časech je známa poloha jen před pravděpodobnou ztrátou radiového signálu a v momentě opětovného zachycení radiového signálu. Zda v těchto časech služební vozidlo stálo přesně na určitém místě nelze potvrdit. Lze však z těchto údajů dovodit, že se vozidlo rozhodně nepohybovalo po dálnici D8 mezi 91 a 92 kilometrem. Zde musím zdůraznit to, že vozidlo nebylo v pohybu, ale mohlo být odstaveno kdekoliv v okolí obřetě, a to i na samotné dálnici D8 v místě, kde nebyl radiový signál. (...) Nicméně, na začátku a konci těchto časových intervalů, kdy radiostanice pravděpodobně ztratila signál, je poloha služebního vozidla zaznamenána vždy ve stejném úseku 92 km dálnice D8. (...) Lze z těchto skutečností odvodit, že se zmiňované služební vozidlo v obou časových intervalech nacházelo na blíže neurčeném místě v okolí dálnice, nebo přímo na dálnici D8 mezi 91,5 km a státní hranicí, a že na místo, kde radiostanice po přerušení znovu odeslala polohu se vozidlo mohlo v uvedené časy pouze přesunout z jiné pozice, kde nebyl radiový signál. (...) Také se na trase dálnice D8 mohou vyskytovat jednotlivá místa s velmi špatným radiovým pokrytím, avšak podle záznamů se nejedná přímo o 91 a 92 km dálnice D8. Zde se může jednat jen o dočasnou polohově ohraničenou ztrátu radiového signálu z důvodu působení zmíněných měnících se faktorů. Toto tvrzení je také podloženo existencí mnoha záznamů o odeslaných GPS polohách z dané oblasti, které jsou podmíněny fungující radiostanicí s dostatečnou úrovní radiového signálu. ...ve dnech 26. 4. a 27. 4. 2018 nebyla na technologiích systému JITKA a radiového systému PEGAS registrována žádná závada, která by mohla záznamy o GPS polohách a úroveň radiového signálu ovlivnit. Jedná-li se přitom o ve shora odkazovaném vyjádření vyslovenou možnost, že se v době pravděpodobného výpadku radiového signálu mohlo předmětné služební vozidlo „nacházet na blíže neurčeném místě v okolí dálnice, nebo přímo na dálnici D8“, pak je třeba upozornit, že možnost, že by dané služební vozidlo stálo přímo na dálnici D8, byla prakticky vyloučena svědeckou výpovědí Mgr. J. H. (člena hlídky) ze dne 9. 7. 2018, který uvedl, že na daném obřeti vykonávali činnost v souladu s instruktáží, přičemž v letecké mapě označil i „pravděpodobné místo“, kde se dle jeho tvrzení v rozhodná údobí nacházelo služební vozidlo „X“, a to v levotočivé zatáčce před výjezdem z obřetě na 92 km dálnice D8. Stejně tak sám žalobce uvedl, že na obřeti pro údržbu dálnice na 92 km dálnice D8 „vykonával činnost, která byla dána instruktáží“. Vzhledem k místům ztráty signálu GPS a jeho opětovného zachycení, za současného zohlednění stavu na místě samém, jak byl tento zachycen na leteckých snímcích a pořízenou fotodokumentací, je také zřejmé, že se jedná o uzavřenou a jasně danou obslužnou cestu toliko ústící na samotné dálniční těleso, přičemž je třeba zdůraznit, že služební vozidlo nebylo v pohybu, ale bylo odstaveno právě v místě tohoto obřetě na 92 km dálnice D8.

35. Ve světle shora popsáných skutečností plynoucích z obsahu správního spisu má tedy soud za dostatečně prokázané, kde se služební vozidlo „X“, v pro věc rozhodných údobích nacházelo, z čehož pak bylo možno usoudit, zda žalobce jako velitel hlídky plnil či neplnil své služební povinnosti v rozsahu stanoveném denní instruktáží č. 704454/2018, jak ostatně bude dále vyloženo.
36. Tvrzení žalobce, že v úseku, kde se měl dopustit neplnění služebních povinností, není radiostanice, resp. modul GPS, funkční z důvodu ztráty signálu, je poté pro danou věc nepřiléhavé, neboť nijak nereflektuje dříve konstatovaná fakta o zjištěném konkrétním místě a čase ztráty signálu GPS služebního vozidla a jeho znovu zachycení.

37. Poukázal-li pak žalobce toliko na jednu větu vyjádření odboru informačních a komunikačních technologií Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 6. 11. 2018 (tj. že se služební vozidlo v obou časových intervalech nacházelo na blíže neurčeném místě v okolí dálnice, nebo přímo na dálnici D8 mezi státní hranicí na 92 km do 91,5 km a že na místo, kde radiostanice po přerušení znovu odeslala polohu, se vozidlo mohlo v uvedené časy pouze přesunout z jiné pozice, kde nebyl radiový signál), jednalo se o citaci vytrženou z celkového kontextu tohoto dokumentu, přičemž soud upozorňuje na již výše uvedený obsah tohoto vyjádření, resp. komplex informací z něj plynoucích, a to ve spojení i s dalšími podklady založenými ve správním spisu, jakož i s tvrzeními samotného žalobce a svědka (člena hlídky), na jejichž základě byly učiněny závěry ve věci týkající se pohybu (resp. odstavení) služebního vozidla „X“ v čase.
38. Pokud žalobce v tomto ohledu též namítl, že žalovaný neprovedl jako důkaz audiovizuální záznam dokládající, jak se radiostanice v úseku daného obratiště a jeho vyústění na dálnici D8 chová, pak soud shledal daný názor žalovaného o neprovedení dokazování tímto záznamem pro jeho nadbytečnost za správný, neboť by za daných okolností nemohl nic změnit na již zjištěném skutkovém stavu posuzovaného případu. Ostatně o výpadcích signálu modulu GPS služebního vozidla „X“ nebylo v rozhodných údobích jakýchkoliv pochyb (tyto se jasně podávají z mapových podkladů signálu GPS). Podstatná zde však nadále zůstávají právě konkrétně zjištěná místa pohybu (resp. odstavení) předmětného vozidla v určitých časech, a to při ztrátě signálu GPS a jeho následné obnově. Byť tedy žalobce v daném řízení uvedl tvrzení ke skutkové okolnosti případu a navrhl k jejímu prokázání i důkaz, žalovaný se s tímto tvrzením, stejně jako s nabízeným důkazem, řádně vypořádal (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 As 270/2016 - 54).
39. Jedná-li se poté o tvrzení žalobce stran neoznačení fotodokumentace, přičemž tedy nemělo být ve věci seznatelné, kde byly tyto fotografie pořízeny, soud znovu uvádí, že ačkoliv v případě fotodokumentace chybí popisy jednotlivých fotografií, z obsahu správního spisu je zřejmé, že tyto zachycují, stejně jako veškeré mapové podklady vážící se k posuzovaným dobám, právě nadepsané obratiště na 92 km dálnice D8 v místě, kde docházelo ke ztrátám GPS signálu. S tímto faktem byl ostatně žalobce seznámen již v rámci řízení o kázeňském přestupku, když mu byla dne 6. 6. 2018 předmětná fotodokumentace nepochybně předložena. V souvislosti s pořízením této fotodokumentace byl následně dne 9. 7. 2018 v přítomnosti žalobce a jeho zmocněnkyně vyslechnut vedoucí dálničního oddělení Mgr. K. P. Jmenovaný přitom uvedl, že danou fotodokumentaci vyhotovil on s jeho zástupkyní, kdy se jedná o fotografie obratiště, přičemž uvedl, že služební vozidlo „X“ mělo stát v rozhodných časech v místě zachyceném na fotografiích na č. 1. 4 podkladové dokumentace, avšak přesně to bylo dle uvedeného svědka zachyceno v mapě. K tomu žalobce dále ničeho nenamítal, ani nepopíral, že se o fotografické zachycení právě dotčeného obratiště nejedná. Z uvedených skutečností je tedy zřejmé, že byl žalobce srozuměn s tím, že se jedná o fotografie obratiště na 92 km dálnice D8 v místě, kde mělo být služební vozidlo „X“ v dotčená údobí, odstaveno. V kontextu veškerých shora popsanych skutečností tak soud shledal nadepsané tvrzení žalobce nedůvodným.
40. Jestliže žalobce dále poukázal na to, že toto obratiště je v kartě úseků dálničního oddělení označeno jako kontrolní bod, je třeba zdůraznit, že jako kontrolní bod je zde označen pouze „*obslužný sjezd a nájezd na hraničním mostě na 92 km dálnice D8 ve směru Drážďany - Ústí nad Labem a Ústí nad Labem - Drážďany*“. Zjevně se tedy nejedná o celý úsek daného obratiště. Současně je nutno uvést, že v instruktaži č. 704454/2018 nebyl tento kontrolní

bod vůbec zadán. Hlídka tedy měla v rozhodných údobích plnit časový plán instrukce v části „19:30 hod. - 6:45 hod. provádějte kontrolu D8 km 48 až km 92,2 a zpět + I/63, dále provádějte kontrolu odpočívek ČSPHM MOL, dále věnujte zvýšenou pozornost nesprávnému parkování (odstavování) kamionů“, a to v kontextu aktuálních a trvalých úkolů.

41. Nutno poté upozornit na fakt, že hlídka na daném obratišti strávila ze své 12,5 hod. služby (včetně přestávek) více než 3 hod. - tj. přibližně $\frac{1}{4}$ celkové doby její služby. Minimálně 1 hod. a 28 min. přitom bylo služební vozidlo „X“ prokazatelně odstaveno v místě tohoto obratiště, které je pod úrovní tělesa dálnice D8 a nadto za protihlukovou stěnou. Současně bylo ve věci zjištěno, že i ve zbylém čase toto služební vozidlo nebylo v pohybu, ale bylo odstaveno právě na obratišti na 92 km dálnice D8 v místě, kde v daný čas nebyl dostupný radiový signál. Žalobce jako velitel hlídky tedy nechal odstavit předmětné služební vozidlo v místě, kde hlídka nemohla plnit pokyny plynoucí z časového plánu a aktuálních úkolů stanovených denní instruktáží. Na zjištěném místě odstavení služebního vozidla „X“ totiž po inkriminovaná údobí nemohla získávat poznatky v návaznosti na ohrožení terorismem, provádět kontrolu v instrukci specifikovaných vozidel a jejich osádek v souvislosti s vloupáním do kamionových souprav, věnovat pozornost nesprávnému způsobu jízdy, dodržování zákazu předjíždění pro řidiče nákladních vozidel, zákazu zastavení vozidel na dálnici mimo místa určená a zejména provádět aktivní a viditelný dohled nad BESIP.
42. Vzhledem k výše uvedenému tak soud nemůže přisvědčit argumentaci žalobce, že úkoly stanovené instruktáží č. 704454/2018 v dotčených údobích řádně vykonával, když k tomu žalobce pouze obecně poukázal na kontrolu rizikových objektů na tělese dálnice D8 na 92 km. V tomto ohledu však soud znovu upozorňuje na skutečnost, že kontrola rizikových objektů na obratišti dálnice D8 na 92 km nebyla v nadepsané instruktáži konkrétně zadána (výslovně specifikována). V této souvislosti tedy bylo možno vycházet toliko z jednoho z mnoha trvalých úkolů uvedených v instruktáži, popsaného jako „kontrola rizikových objektů, fotodokumentace poškození, sepis ÚZ v ETR“. K tomu soud nicméně uvádí, že je z úplné dikce trvalých úkolů v dané instruktáži seznatelná jejich celková povšečnost ve smyslu náplně obecných činností a postupů dopravní policie, když je zde také bez bližší konkretizace stanoveno dohlížet nad BESIP, kontrolovat stav komunikací, dopravního značení a zařízení, plnit ostatní úkoly dle zákona o Policii České republiky, řídit se závazným pokynem policejního prezidenta č. 160/2009; provádět základní kontrolu dle čl. 17 závazného pokynu policejního prezidenta č. 160/2009. Jedná se tak zjevně o jakási obecná východiska pro činnost hlídky dopravní policie, která mají být dodržována a konána v rámci plnění konkrétního časového plánu plynoucího z denní instrukce. V kontextu výše popsaných okolností projednávaného případu tedy soud neshledal, že by žalobce plnil v inkriminovaná období výkon služby dle stanovené denní instruktáže. Žalobce totiž po uvedené údobí zjevně neplnil pokyny plynoucí z časového plánu a aktuálních úkolů stanovených denní instruktáží, přičemž s řádným plněním dotčené instruktáže nelze spojovat jednání, kdy měl žalobce (resp. hlídka) odstavit služební vozidlo „X“ na obratišti na 92 km dálnice D8 (konkrétně v místě, jak už bylo dříve popsáno) a přitom opakovaně kontrolovat po celkovou dobu více než 3 hod. (tj. $\frac{1}{4}$ služby) v nočních a brzkých ranních hodinách v takto izolovaném prostoru rizikové objekty tohoto obratiště. Zároveň je třeba poukázat na fakt, že byt hlídka, ve které byl žalobce velitelem, měla touto činností strávit podstatnou část své služby, nebyl tento úkon nijak (specificky) zaznamenán v hlídkovém listu a sám žalobce ani svědek Mgr. J. H. (člen hlídky) si na konkrétní činnost v místě obratiště na 92 km dálnice D8 nepamatovali, přičemž žalobcem zmiňovaný dohled nad BESIP (který měl být nadto dle instruktáže

aktivní a viditelný), byl už shora uvedenými zjištěními stran odstavení služebního vozidla v rozhodná údobí vyvrácen.

43. Právě na žalobci jako veliteli hlídky přitom bylo, aby koordinoval a usměrňoval činnost hlídky, jakož i odstraňoval nedostatky v jejím jednání tak, aby byly úkoly stanovené denní instruktáží č. 704454/2018 řádně plněny (zvláště prováděním aktivního a viditelného dohledu nad silničním provozem ve smyslu časového plánu a aktuálních úkolů), a to kontinuálně po celém svěřeném úseku, přičemž změna v plnění stanovených úkolů měla být zaznamenána v hlídkovém listu. Ve světle uchopitelných námitek žalobce a všech výše uvedených okolností řešené věci, resp. na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, je tak nutno konstatovat, že žalobce svým jednáním v namítané části skutečně nedostal čl. 12 odst. 1 písm. c), d) a g) a čl. 14 odst. 1 závazného pokynu policejního prezidenta č. 160/2009.
44. Závěr žalovaného, že žalobce porušil jednu ze základních povinností příslušníka policie stanovenou v § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., tj. dodržovat služební kázeň, která podle § 46 odst. 1 spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka a vyplývá pro něj i z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů, a dopustil se tak kázeňského přestupku podle § 50 odst. 1 téhož zákona, jímž je zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku, je proto dle hodnocení soudu správný.
45. Pro úplnost pak soud k obecné poznámce žalobce, že obdobné jednání ostatních policistů bylo řešeno pouze pohovorem a výtkou, ve stručnosti uvádí, že ani eventuální porušení povinností jiného policisty a způsob jeho řešení nemá v posuzovaném případě vliv na závěry soudu o odpovědnosti žalobce za jeho vlastní jednání hodnocené jako konkrétní kázeňský přestupek, neboť se této odpovědnosti nelze zprostit pouhým odkazem na případná protiprávní jednání jiných policistů a jejich řešení ze strany služebních funkcionářů. Při posouzení každé jednotlivé věci je přitom nutno postupovat zcela individuálně, tj. s přihlédnutím ke konkrétním zjištěním a rozhodným okolnostem. Paušální tvrzení o obdobných případech tedy není přílehavým. V dané věci zároveň nijak nevyplývalo (resp. nebylo doloženo) ani šikanózní jednání vedoucího dálničního oddělení vůči žalobci. V tomto kontextu je rovněž třeba upozornit na skutečnost, že napadené a prvostupňové rozhodnutí ve věci nevydal ani v jednom případě žalobcem uváděný vedoucí dálničního oddělení, ale ředitel Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje a náměstek ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro vnější službu. Žalobcovo tvrzení stran šikany ze strany tohoto vedoucího oddělení je tedy pro projednávanou věc irelevantní.
46. S ohledem na výše uvedené tak soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Soud tudíž žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
47. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. rozsudku ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, a soud tak vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. září 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu